

Dagmar Wagnerová

Zalúbená
esemeska

PERFEKT

Dagmar Wagnerová
Zalúbená esemeska

Dagmar Wagnerová

Zalúbená esemeska

Poems © Dagmar Wagnerová
Illustrations: Detské občianske združenie Korytnačky
Design © DTP Perfekt
Slovak edition © Perfekt 2014

Zalúbená esemeska

Zalúbená esemeska
prišla žabke do fitneska.
Posiela ju bocian denne:
„Žabka, ty si na zjedenie.“
Odpovedá žabka s pýchou:
„Ešte mám čas na ženíchov.“

Lesný bál

Dnes je v lese veľký bál.
Každý by tam tancoval.
Zvieratká sa učia tance.
Kto z nich vyhrá, kto má šance?

Zatancovať valčík hneď
prišiel jeleň na parket.
Hrdo dvíha parohy,
dáva pozor na nohy.
Porota mu dáva desať.
Jeleň, teraz môžeš plesať!

Motýľovi na líčka
dáva božtek lasička.
Vznáša sa jej v náručí,
aj čaču sa naučí.
Prizerá sa malé mača:
„Mňau, aj mne sa páči čača.“

Ani mocný diviak
neurobil hanbu.
Tlieskal každý divák,
keď tancoval sambu.

Zvieratkám sa nelení,
zvíťajú sa v zeleni.
Lesný bál je plný lesku.
Pošlite im esemesku!

Vtáčia superstar

Spieva vrabec na konári,
porota sa nudne tvári,
vôbec ju to nebaví.
Vrabec nie je spevavý.

„Veď ty nemáš pekný hlas,
neotravuj spevom nás!
Falošný máš každý tón,
musíš odísť z kola von.“

Lepšie spieva slávik,
on má na spev návyk.
Dostane aj gitaru
od sponzora do daru.

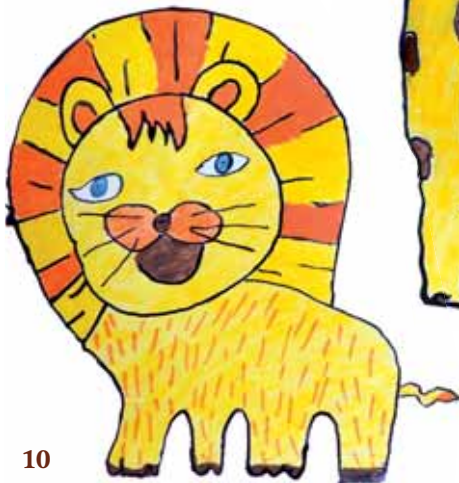

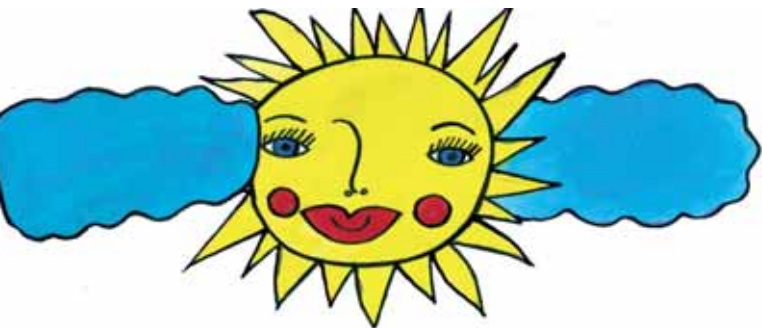
Po koncerte vrabčia rota
odletela rýchlo z plota.
Vyhodené smutné vtáčky
vrátili sa domov plačky.
Vôbec sa im nepáči,
že nebudú boháči.

Zemetrasenie v Afrike

Slon musel spať postojáčky,
nemal posteľ, nie veru.
Zmajstroval mu jeden stolár
veľkú posteľ na mieru.

Slon si ľahol, hromy, blesky
a z posteľe boli triesky.
Svetom zaraz išlo hlásenie:
V Afrike je zemetrasenie.

Letný čas

Dnes sa začal letný čas.
Zobudia sa deti včas?
Slnko nespí! Rýchlo pod' sem!
O siedmej už bude osem.

Odplaš, slnko, sničky spáčom!
Vstávajú už hore!
A diaľkovým ovládačom
zapni ranné zore!

Výlet

Mám doma morské prasiatko,
čo nevidelo more.
Biele či Čierne, Červené?
Je mu je jedno, ktoré.

V lete ho vezmem na výlet
kúpať sa na Domašu.
Nech vidí vodu belasú,
nie morskú, ale našu.

Mám doma morské prasiatko.
Kto mu dal také meno?
Nehryzká morské potvorky,
radšej má pod zub seno.

Misska

Šošovica nezbednica
vyskočila z misky.
S obdivom sa zahľadela
na tvár jednej missky.

Šošovica
šup na líca
tejto peknej slečne.
Drží sa jej, nepustí sa,
chce tam zostať večne.

Krásna slečna beží cvalom
na kliniku za lekárom.
„Rata, doktor, rata!“
Zbavte ma tej šošovice,
lebo budem špata!“

„Aká špata?“ doktor vraví.
„Máš hodvábné líčka.
Tvojej tvári pristane aj
malá šošovička.“

